

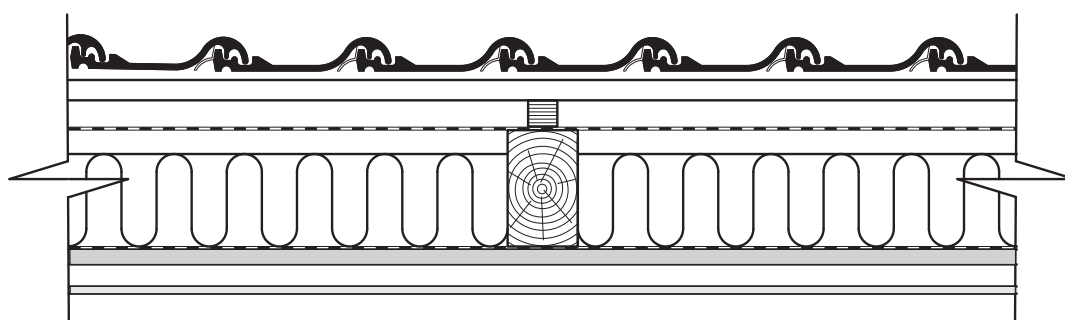
11. Hlavní zásady navrhování a provádění šikmých střech s pálenou krytinou TONDACH

Větráný střešní plášť

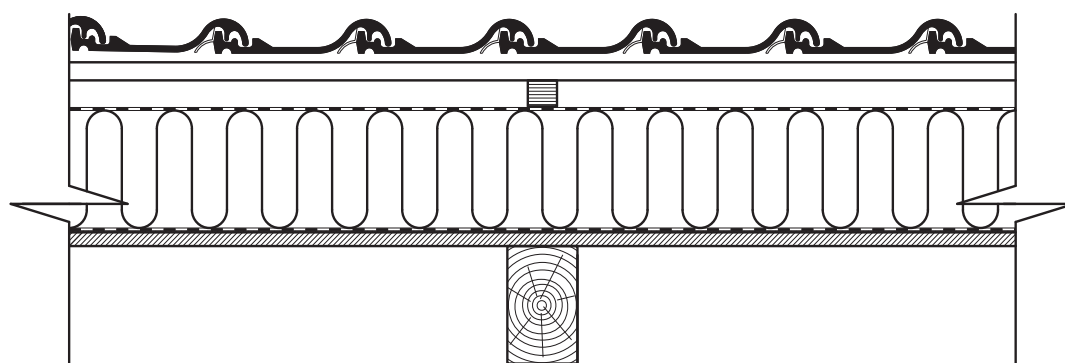
Střecha má plnit funkci ochrany proti povětrnostním vlivům. Proto se střešní plášť s pálenou krytinou TONDACH konstruuje jako dvouplášťová nebo tříplášťová větraná konstrukce.

Příklady skladby větraného střešního pláště

Obr. 4 Střecha tříplášťová větraná s difuzní folií TONDACH FOL

Obr. 5 Střecha dvouplášťová větraná s difuzní folií TONDACH TUNING FOL N

Cílem větrání je:

- odvádění vnější vlhkosti proniklé střešní krytinou
- odvádění kondenzační vody tvořící se na rubové straně krytiny
- odvádění vnitřní vlhkosti pronikající z obytných prostor (kuchyň, koupelna)
- vyrovnání rozdílů v teplotě konstrukcí, což vede k odstranění napětí v materiálech
- odvádění nahromaděného tepla ve střeše ze slunečního záření
- zrovnoměrnění teploty ve střešním plášti, což např. způsobuje na zasněžené střeše rovnoměrné odtávání a zamezuje tak vzniku ledových bariér na střeše a skluzu sněhových lavin ze střešní plochy

11. Hlavní zásady navrhování a provádění šikmých střech s pálenou krytinou TONDACH

Chybí-li větrací systém, zůstává střešní plášť i celá konstrukce déle vlhká a jsou tak ohroženy všechny prvky konstrukce střechy (latě, kontralatě, krokve, krytina, eventuálně i tepelné izolace) a může být zkrácena trvanlivost a narušena funkčnost celého pláště. Proto je třeba tyto zásady dodržovat a řešit je v souladu s celkovou skladbou střešního pláště již v rámci projektu.

Střechy s odvětraným prostorem pod krytinou mají v souladu s normami DIN 4108, ÖNORM B 2219, B4119, ČSN 730540, ČSN 731901 s Pravidly pro navrhování a provádění střech stanoveny minimální větrací průřezy:

- v okapové hraně 2,0 ‰ přilehlé střešní plochy, minimálně však 200 cm² na 1 bm okapu
- ve střední části musí být plocha nejméně 200 cm² na 1 metr šířky (světlá výška větrací mezery měřená kolmo na sklon střechy musí být min. 2 cm)
- u hřebene nejméně 0,5 ‰ příslušné spádové střešní plochy, tj. při délce krokve do 10 m min. 50 cm² na 1 bm šířky hřebene. Proto jsou pro každý model tašky vyráběny větrací tašky (větrací průřez 12–25 cm²), které se pokládají v patřičném množství ve druhé řadě od hřebene. Správné množství větracích tašek je nutné stanovit výpočtem, dle plochy střechy a typu pálené střešní tašky. Správný a dostatečný počet větracích tašek je nutné dodržet obzvláště u pultových střech končících v atice, kde by se měla jejich četnost, v tomto případě v první řadě u pultu, stanovit dle skutečné plochy pultovou částí (viz tabulka dole). Ve hřebení a nároží je systém větrání doplněn větracími pásy a hřebenáči pokládanými na sucho, připevněnými ke hřebenové lati speciální příchýtkou hřebenáče.

Tabulka větracích průřezů jednotlivých větracích tašek

Typ tašky	Větrací průřez jedné větrací tašky v cm ²	Přibližný počet větracích tašek na 100 m ² střechy
Francouzská 12, Hranice 11, Románská 12, Univerzál 12, Samba 11	25	20
Francouzská 14, Brněnka 14	15	34
Falcovka 11, Stodo 12, Srdcovka 12	18	28
Bobrovka	12	42